INGEDIEND DOOR
Irmgard

ON
21-10-2015

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Getuigenis afleggen

Drie argumenten voor je persoonlijke getuigenis

Getuigenis afleggen

Mijn verhaal wil gehoord worden – maar hoe vertel ik het?

"*Wees altijd bereid om antwoord te geven als iemand je vraagt waarom je zo vol hoop bent.*" *(1 Petrus 3:15)* – maar wil er überhaupt wel iemand mijn getuigenis horen?

Drie argumenten voor je persoonlijke getuigenis

1. Interesse Mensen zijn geïnteresseerd in persoonlijke levensgetuigenissen. Of het nu op tv, in de kranten of op de radio is – persoonlijke levensgetuigenissen zijn enorm populair. Als iemand oprecht en eerlijk is over zijn ups en downs, is iedereen geboeid – vooral als het hart spreekt. Mensen zijn geïnteresseerd in het lot van een ander. Ze proberen zich te identificeren met zijn leven, herkennen overeenkomsten, verschillende manieren om tot oplossingen te komen, en laten zich inspireren door zijn ideeën, enzovoort.

2. Competentie Wat je eigen leven betreft, ben je deskundig. Niemand zou je eigen biografie zo goed kunnen schrijven als jijzelf. Over veel theologische onderwerpen, zoals de Drie-eenheid, ben je veel minder deskundig. Maar als het om je persoonlijke geschiedenis gaat, weet niemand er meer van dan jij. Niemand kan het daarover oneens met je zijn. Citaat: „De scepticus kan hun leer misschien ontkennen of hun kerk aanvallen, maar hij kan niet voorbijgaan aan het feit dat hun leven is veranderd.” (Chuck Swindoll)

3. Impact De belangrijkste en meest effectieve evangelisatiemethode van de vroege christenen was het persoonlijke getuigenis. Hoewel mensen als Paulus het evangelie ook via theologische discussies verspreidden, vertelden de meeste gelovigen gewoon hun verhaal en hun ervaringen met Jezus. Dit sloot nauw aan bij Jezus’ idee: „Jullie zullen mijn getuigen zijn.“ (Handelingen 1:8). Ze zeiden: „We kunnen niet nalaten te vertellen wat we hebben gezien en gehoord.” (Handelingen 4:10). De evangeliën zijn niets meer dan verslagen uit de eerste hand van ervaringen. „Dit is wat wij met Jezus hebben meegemaakt“ – zo zouden ze kunnen worden getiteld. Door deze eenvoudige vorm van evangelisatie zijn door de eeuwen heen duizenden mensen tot geloof in Christus gekomen.

Hoe vertel ik ‘mijn verhaal’

?

In Handelingen 26:4-23 zien we hoe Paulus zijn verhaal vertelt voor koning Agrippa. Het is onderverdeeld in drie thema's:

Zijn leven vóór zijn bekering: verzen 4-11

Zijn bekering: verzen 12-18

Zijn leven na zijn bekering: verzen 19-23

Na zijn verhaal stelt hij de koning een laatste vraag: „Koning Agrippa, gelooft u de profeten? Ik weet dat u gelooft" (vers 27). Als men het levensverhaal van Paulus een titel zou willen geven, een soort overkoepelend thema, zou dat als volgt kunnen worden geformuleerd: „Paulus' ijver om God te dienen."

We kunnen dit patroon van Paulus toepassen op ons eigen verhaal. Elke christen heeft zijn of haar eigen persoonlijke verhaal over hoe hij of zij Jezus Christus heeft leren kennen. Net als Paulus doorloopt iedereen de volgende drie fasen.

De tijd vóór de bekering:

Aangezien niemand als wedergeboren christen ter wereld komt, kent iedereen een periode in zijn leven waarin hij nog geen christen was (Ef. 2:1-3). Elke christen kent een 'vroeger' en een 'nu' in zijn leven (Ef. 2:13; 5:8; 1 Petr. 2:10). Kinderen die in een christelijk gezin zijn opgegroeid, herinneren zich soms vaag hoe het was voordat ze Jezus bewust in hun hart hebben aangenomen.

De tijd van de bekering

De periode vanaf de bekering tot nu wordt bij elke christen gekenmerkt door verschillende veranderingen in gedrag, denken, spreken, willen en voelen. Bij sommigen zijn deze veranderingen uiterlijk gemakkelijk waar te nemen (1 Kor. 6:9-11). Bij anderen vinden ze eerder onopvallend plaats. Dit hangt natuurlijk ook samen met de mate waarin een christen ruimte maakt voor Jezus. Hoe meer ruimte Jezus krijgt, hoe zichtbaarder de verandering wordt en hoe meer voldoening deze christen uit zijn nieuwe leven haalt.

Opdracht

Beschrijf de drie fasen van 'jouw verhaal'. Probeer daarbij een rode draad te vinden en dit verhaal onder een bepaald thema te plaatsen.

De periode vóórde bekering

Wat was toen belangrijk voor je? Wat vond je van Jezus en de Bijbel? Welke problemen, doelen, vragen enz. had je toen?

De periode van je bekering

Wanneer kwam je voor het eerst in aanraking met het evangelie? Welk effect had dat op je? Wat was je reactie? Wat heeft je uiteindelijk overtuigd? Hoe, waar en wanneer heb je je zonden aan Jezus beleden en Hem aanvaard als Heer over je leven?

De periode na de bekering

Wat veranderde er daarna in je leven? Welke ervaringen heb je met Jezus gehad? Welke problemen, doelen, vragen enz. heb je vandaag de dag? Hoe helpt het geloof je daarbij? Waarom ben je vandaag de dag nog steeds christen? Wat wil je als christen nog meer meemaken?

Afsluitende vraag

Als je iemand ‘je verhaal’ vertelt, vergeet dan nooit om af te sluiten met een afsluitende vraag (Handelingen 26:27). Deze vraag daagt de luisteraar uit om te reageren. De vraag kan zijn: ‘Heb je er iets mee kunnen doen? Wat vind je ervan?’ of iets dergelijks.

Richtlijnen voor de formulering

1. Zorg ervoor dat je natuurlijke taal gebruikt. Spreek net zo normaal als je normaal gesproken doet.

2. Vermijd jargon. Over het algemeen kun je hoogdravende vaktaal uit je woordenschat schrappen. Geen enkel normaal mens praat zo.

3. Vraag jezelf altijd af: zou mijn ongelovige buurman begrijpen wat ik zeg? 4. Wees eerlijk. Ongelovigen hebben het meteen door als we hen voor de gek houden.

Variaties Bene Mueller, de aanbiddingsleider van Vineyard Bern, zegt: „Ik heb altijd drie verhalen uit mijn eigen leven paraat:

1. Een korte variant van iets minder dan 3 minuten voor korte ontmoetingen waarbij weinig tijd is (zelfs het verhaal van Paulus in Handelingen 26 was niet veel langer).

2. Een middellange versie van 10 tot 15 minuten, voor als iemand na de korte variant meer wil horen.”

3. Een uitgebreide versie voor als iemand een hele avond de tijd heeft en geïnteresseerd is."

Als je je verhaal wilt vertellen ...

Drie basisregels:

1. Leg jezelf geen druk op (“Ik moet nu getuigen…”): mensen ruiken het van mijlenver dat je nu je vrome plicht wilt vervullen.

2. Grijp kansen aan: soms zijn er tijdens gesprekken momenten waarop je gewoon wordt uitgenodigd om iets over jezelf te vertellen. Laat die kansen niet voorbijgaan.

3. Let op de leiding van de Heilige Geest: soms geeft Hij je het gevoel dat je een gesprek met dit of dat moet beginnen, of dat je een bepaald persoon moet aanspreken. Wees dan stipt gehoorzaam. God wil je gebruiken. Hij zal je leiden in het gesprek (Lukas 12:11-12).

Idee

Sommige christenen hebben hun getuigenis altijd in beknopte vorm bij zich, op papier. Op een ansichtkaart, voorzien van hun eigen adres en telefoonnummer, geven ze die aan mensen met wie ze een goede ontmoeting hebben gehad. Omdat er al een kleine band is ontstaan, wordt het getuigenis voorgelezen. Het contactadres biedt de mogelijkheid voor verdere vragen en contact.

Trouwens ...

Jonge getuigen zijn ook dankbaar als je hen meer doorgeeft dan alleen vrome waarheden – ze willen weten hoe je het in de praktijk brengt.

8_workshop_3_YW

Bronvermelding:

Auteur: Thomas Lorenz

Inhoud, omslagafbeelding, auteursrecht: www.besj.ch

Weitere Informationen

Categorieën
Geloof & inspiratie

Tags
Cijferlijst
Evangelisatie
persoonlijk
Geloof
Apologetiek

Leeftijd
Er zijn geen gegevens beschikbaar.

Aantal deelnemers
Er zijn geen gegevens beschikbaar.

Bijbel
Onderwerp:

Materiaal
Geen

Bestanden downloaden
Bestand downloaden

KI Generierter Inhalt
Inhoud
Categorieën
Tags
Leeftijd
Aantal deelnemers
Bijbel
Materiaal

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/nl/wiki/art/getuigenis-afleggen